

Yayın Adı Haber Türk
Referans No 19495228
Renk Renkli

Yayın Tarihi 24.09.2012
Etki Tarafsız
STxCM 81,00

Küpür Sayfa 1
Tiraj 228896
Sayfa 6

Erol Sayan

YAPTIÇIM TV programlarını, konularını ve programda konuşulanları bu köşeye taşımaktan pek hazzetmem, âdetim de değildir ama önceki gece yayınlanan Tarihî Arka Odası'ndan bahsetmeden edemeyeceğim...

Programda, Türk Müziği'nin şu anda hayatta bulunan ve bu musikinin bence en önemli bestekârı olan **Erol Sayan**'ı ağırladık. Arkadaşlar üstadin bir zamanlar dillerden düşmeyen ve artık neredeyse klasik gibi olmuş şarkılarını o eserlerin layık oldukları şekilde, mükemmel biçimde seslendirdiler; kendi eserlerinden bazıları **Erol Bey** bizzat okudu, bu şarkıların öykülerini ve nasıl bestelediğini anlattı...

Program, bir bestecinin ve eserlerinin bir TV kanalında beş saat boyunca tek başına konu edilmesi bakımından Türkiye'de gerçi bir ilkti ama büyük sanatkar **Erol Sayan**, musikide bu şekilde ilk olmaya layık isimlerin zaten başında gelirdi...

Erol Bey'in katıldığı programın bana herseyden önce farketirdiği, Türkiye'de gerçek musikinin artık **"unutulduğu"** oldu. Yayın sırasında gelen binlerce mesajın çok önemli bir bölümünde hep aynı soru, **"Bugün bu şarkıların bu üslûpla niçin çalınıp söylenmediği?"** sualı vardı...

EN SAMİMİ MESAJ

Ve, gelen mesajlar içerisinde bence en önemlisi, 30'lu yaşlarında olduğunu söyleyen bir seyircinin yolladığı idi: Seyirci, **Erol Sayan**'ın adını şimdiye kadar işitmediği, eserlerini de dinlemediği için **"utandığını"** söylüyor ve bunun niçin böyle olduğunu mutlaka sorgulanması gerektiğini yazıyordu...

Verilecek cevabın temelinde seneler boyu tamamen yanlış kültür politikalarının uygulanır olmasından tutun meydana gelen sosyal değişimlere, ekonomik şartların farklılaşmasından anlayışın ucuzlamasına kadar çeşitli etkiler vardır ama bütün bunların üzerindeki asıl sebep, 12 Eylül'dür! 12 Eylül sonrasında uygulanan kültür, daha doğrusu gençliği kültürsüzleştirme politikası!

MIYMINTILIK!

"Gençler siyaset ile uğraşmasınlar, 'izm'lere dalmasınlar, devletin başına dert olmasınlar da ne yaparlarsa yapsınlar, ne kadar boş iş varsa ona baksınlar ve mışıl mışıl uysunlar" düşüncesi ile okuyup öğrenmeyi kısıtlar, bir neslin önüne her türlü lüzumsuzluğu serersepe sürer ve üstüne üstlük batının bomboş bir taklitçiliğine heveslendirirseniz, işte böyle bir netice alırsınız! Genç neslin **Erol Sayan**'ı ve bir zamanlar dillerden düşmeyen şarkılarını bilmemesini bir tarafa bırakın, **Süleyman Demirel**'in kim olduğundan bile bihaber üniversite öğrencileriniz olur!

12 Eylül'ün hâlâ devam eden en zararlı izlerinden biri, mistisizmin kendisi değil, sadece taklidine dayalı abartıdan ibaret özentî dolu bir anlayışı sanata musallat etmesi idi...

Sanatın aslında hemen her alanını etkisi altına alan bu tasallûtun musikideki etkilerini kısaca hatırlatayım: **"Türk Musikisi"** denen müzik türü, imparatorluk sanatının devamıdır ve açık söylemek gerekirse eskilerin **"havâsü'l-havâs"**, batının da **"creme de la creme"** dediği yüksek sınıflara aittir. Mimaride selâtin camileri, meselâ Süleymaniye, edebiyatta **Bâkî**, **Nedim** ve **Şeyh Galip**, hat sanatında da **Yesârî**, **Yesârîzâde** yahut **Kazasker** ne ise, bu musikinin eserleri de ayırdır! İmparatorluk sanatı olduğu için tantanalıdır, gümbür gümbürdür ve eskinin şâşâasını gösterecek şekilde icra edilmeleri gerekir.

İşte, mistisizm özentisi miymintiliğin getirdiği zamâne musikisi: En tantanalı eserler artık ilâhî kisvesine büründürülerek icra ediliyor, çalışma ve hevesin yerini sadece günlük hırs aldığı için her yerde artık hep aynı teraneler iştiliyor, enstrümantal icra yerlerde, sazda cambazlık musiki zannediliyor ve üzerine artık ölü toprağı serpilmiş olan bir zamanların klasik sanatının tepesinde de **"sosyal değişim rüzgârı"** sanılan çok büyük bir dert, arabesk!

Erol Sayan, o nefis eserlerinin işte böyle bir ortamda bile klasikliğini görebildiği için mutlu olmalıdır...